

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1663. usque ad annum 1674

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1780

VD18 90119193

§. 116. Summus Pontifex de horum Præsulum sinceritate dubius.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67332](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67332)

Sæc. XVII. „Quod reliquum est Beatissime Pa
 A. C. 1668. „ter, universalem Ecclesiam tuas
 „spiciis, tuis curis, sub tuo, ut in
 „dicam, splendidissimo sidere clariorem
 „in dies ornatiorumque fore confisimus
 „Quo magis parenti optimo & Clemens
 „tissimo salutem optimam atque di
 „turnam ardentissimis votis, omnique
 „quo possumus studio, assidue prece
 „mur. „

§. CXVI.

*Summus Pontifex de horum Præ
 lum sinceritate dubius.*

Hist. du
Paix de
Clem. p. 204. Tandem summus Pontifex tot testimo
 niis, quæ tunc a pluribus de sinceritate
 quatuor horum Præfulum, submissis
 receperat, expugnatus pacem esse
 confectam, ac Prædecessorum suorum
 Constitutiones a nemine, saltem a
 Franciæ Episcopo impugnatum iri
 rabat: Attamen eorum artes & fallacia
 ita occulte fieri haud poterant, quæ
 non etiam in Gallis multi essent, quæ
 de integra horum Præfulum fide, in
 ceroque animo dubitarent, & palam
 etiam scriptis spargerent, quod hi qua
 tuor Episcopi in Synodi actis declara
 tiones Pontificiis Constitutionibus con
 trarias inferuissent, simulque affirma
 sent, quod Pontifex quinque propo
 sitiones

tionibus in sensu Jansenii hæresis notam Sæc. XVII.
 inurere non potuerit; quamvis enim A. C. 1668.
 hi Præsules doli gnaris summum impo-
 fuissent silentium, ac insuper ad suas
 Synodos nonnisi sibi fidos advocassent,
 multi tamen probi Viri, atque inter eos
 præcipue Apamienses Canonici sub-
 lestam horum Præsulum fidem detexe-
 runt, die decima octava palam testan-
 tes, quod Franciscus Stephanus de
 Caulet Episcopus in suo sermone dixit.
 I. Quod prius mandatum nec a
 Papa nec a Rege fuerit unquam dam-
 natum, nunc vero a quadraginta eru-
 ditissimis Franciæ Episcopis duntaxat
 in aliam formam redactum. II. Aperte
 fuerit asserta distinctio inter jus & fa-
 ctum, & quinque propositiones quidem
 fuerint damnatæ, excepto tamen sensu,
 quem circa gratiam efficacem ex mente
 SS. Augustini & Thomæ habent. III.
 Quod Episcopus hujus sermonis exem-
 plar sibi exhiberi petentibus responderit,
an hoc sit necessarium, videbimus, nec ullus
 etiam Religiosus ad hanc Synodum
 fuerit vocatus, excepto quodam Reli-
 gioso S. Genovesæ, qui generalibus
 verbis veluti nomine omnium dixit:
quicquid in his propositionibus hæreti-
cum est, condemno. IV. Quod Ec-
 clesiastici fuerint jussi sua nomina ap-
 ponere separatæ cuidam paginæ, quibus
 alia

Sæc. XVII. alia juramenti formula in scis subscri-
A. C. 1668. bentibus, juxta Episcopi beneplacitum
 præfigi potuisset. V. Quod Episcopus
 dixerit, Papam & Regem fore contes-
 tos, dummodo quatuor Episcopi in sua
 Synodis mandato & formulæ subscri-
 berent, & subscribi curarent, ac pro-
 pterea etiam ipsi Canonici subscripse-
 rint, postquam vero se deceptos fuisset,
 & restrictionibus præfato mandato an-
 nexis se subscripsisse compererant, apud
 Archidiaconum adversus hanc fraudem
 reclamant.

Igitur de tot fraudibus rumore per
 Franciam sparso Nuntius Apostolicus
 Pontificem certiore reddidit, qui e-
 dem injunxit, ut in rei veritatem se-
 dulo inquireret, cum Sedis Apostolicæ
 auctoritas, necnon Ecclesiæ tranquilla
 & quies in gravissimum discrimen
 duceretur, si Episcopi juramento
 formulæ verba præstito integra fide
 acquiescerent, & jactatam ab eis
 in parte sinceritatem tam publica,
 stansque fama oppugnaret: quocirca
 secretioris sui Senatus literis admonitus
 jussit Nuntium, ut certius veritatem
 exploraret, ac desuper Romam accu-
 rate perscriberet; summopere enim
 tiam sollicitus erat Pontifex, ut rite
 cognosceret, quid tandem contineatur
 illis declarationibus, quas quatuor
 Episcopi

Episcopi suis actis Synodalibus addi- Sæc. XVII.
 derunt; postquam igitur Papa, hos A. C. 1668.
 Episcopos minus integra fide egisse, a
 Nuntio suo edoctus fuerat, per eundem
 ab illis petiit, ut publico instrumento,
 suo chirographo, sigillo, & Notarii te-
 stimonio plenam fidem facerent, se
 profus sincere, & ad sensum in Con-
 stitutionibus Innocentii X. & Alexan-
 dri VII. expressum formulæ subscripsisse,
 utque eidem ab Ecclesiasticis ita sub-
 scriberetur, curasse. Hæc Pontificis
 mandata Nuntius Apostolicus ea, qua
 par erat, fide ac diligentia exequeba-
 tur, nec etiam tergiversati hi Præsules
 confestim eidem sequens tradiderunt
 instrumentum: *Nos testamur, quod in
 convocata Synodo formulæ fidei in Consti-
 tutione S. D. N. Papæ Alexandri VII. con-
 formiter ad Epistolam nostram ad eundem
 datam sincere subscripsimus, Et eidem ab
 Ecclesiasticis per nos convocatis subscribi
 curaverimus: In quorum fidem præsens in-
 strumentum nostra manu Et sigillo munivi-
 mus, datum &c.* Observandum tamen,
 I. quod hi Episcopi eandem diem, scilicet
 primam Septembris, qua suas signabant
 literas ad Papam, appoluerint, cum ta-
 men primum ab eis exeunte Mense Octo-
 bri hoc instrumentum fuerit petatum: no-
 vum sane suspectæ fidei argumentum, &
 miserum desperatæ causæ remedium?
Hist. Eccles. Tom. LXIII. X II.

sæc. XVII

A. C. 1668

II. quod hoc instrumentum non fuerit
 munitum testimonio Notarii publici
 sed illorum, quos quilibet Episcopus
 epistolis habuit. Propterea tamen
 nondam cessabant plurium querelæ con-
 tra hosce Præsules, eorumque falsas
 artes; unde rumore hoc primum Galvæ
 dein Romam pervagante, Pontifex
 lam hisce Episcopis reconciliari terge-
 versabatur, rursus suo Nuntio impu-
 gens, ut exactius, caute tamen, in-
 veritatem indagaret: nihilominus
 Papæ mandatum brevi innotuit Regi
 Ministris, qui, cum pacem plene con-
 sectam esse, Regi persuadere adlabo-
 rassent, Harlayum tunc Rothomagen-
 sem Archiepiscopum instigarunt, ut
 talaunensem Episcopum, qui ex parte
 Conciliatoribus tum solus Parisiis
 gebat, eo adduceret, quatenus literas
 apud summum Pontificem datis de
 cera Episcoporum subscriptione testi-
 monium redderet. Hic ergo quantum
 cius unacum Antonio Arnaldo, cui
 timo amicitiae vinculo junctus erat,
 Clementem Papam hanc dedit epistolam
 „Quapropter illi Episcopi, ceterique
 „Ecclesiastici perfecta prorsus agunt
 „tegritate, & sine dubio pro con-
 „vanda Ecclesiae fide, magno Zelo,
 „profunda submissione erga S. Sede
 „accendantur: Quinque propositiones

Sæc. XVII.
A. C. 1668.

„in omnibus sensibus ab Ecclesia dam-
 „natis sine ulla exceptione & restrictio-
 „ne damnarunt, & damnari curarunt:
 „longissime ab eis abest, ut sub quocun-
 „que obtentu earum errores innova-
 „rent, aut ab aliis innovari pateren-
 „tur, nec etiam ullo pacto condem-
 „nationem ab Ecclesia factam labe-
 „factare intendunt. Quantum vero hæ
 „propositiones Jansenii libro attribuun-
 „tur, etiam in hoc omnem obedien-
 „tiam illam Ecclesiæ debitam detule-
 „runt, quam omnes Theologi docent
 „ipsi esse exhibendam circa libros ab
 „ea damnatos, juxta doctrinam Catho-
 „licam ab omnium sæculorum Doctori-
 „bus traditam, & etiam a novissimi
 „temporis summis S. Ecclesiæ defen-
 „soribus, Cardinalibus Baronio, Bel-
 „larmino, Pallavicino, Richelio, &
 „Patribus Sirmondo & Patavio, con-
 „formiter ad Bullas Apostolicas, quæ
 „exigunt, ut nihil dicatur, scribatur,
 „aut doceatur contrarium iis, quæ hac
 „in causa a summis Pontificibus sunt
 „tradita. His quoque quatuor hi Epi-
 „scopi addiderunt, processuros se ad
 „pœnas Canonicas in suis Diæcesibus
 „contra eos, qui suo defuturi essent
 „officio: Nos denique declaramus,
 „testamur, notumque facimus, probe
 „agnari in eorum sermonibus seu pro-

X 2

cessu

Sæc. XVII. „cessu verbali, in Synodis Diæcesanæ
 A. C. 1668. „concepto nihil contineri huic eorum
 „doctrinæ ac professioni contrarium.
 „Hæc mea etiam fides est, & novæ
 „decim Episcoporum, qui ad Sanctissimam
 „tem vestram scripserunt. Datum Pa-
 „risiis die tertia Decembris anno Christi
 „millesimo sexcentesimo sexagesimo
 „octavo.„

*Felix Episcopus Catalaunensis
 Antonius Arnaldus Presbyter
 Doctor Sorbonæ, Capellanus
 Garennæ Ecclesiæ Junelensis*

Hoc testimonium die quarto e-
 dem Mensis consignatum est Nuncio
 Apostolico, qui illud nulla mora
 mam ad Pontificem transmisit, un-
 cum literis Senonensis & Rothomagen-
 sis Archipræsulum, & Laudunensis
 Episcopi, qui idem testati sunt.

§. CXVII.

*Clementis IX. Pontificis epistola
 hos quatuor Episcopos.*

Hode vie de Louis XIV. lib. 30.
 Perceptis hisce Episcopi Catalaunensis
 literis Clemens IX. Papa summe
 tripudiabat gaudio, haud ultra dubi-
 tans, a quatuor hisce Episcopis, aliis
 que in eorum favorem testantibus
 cere & optima ex fide secum agi: quæ